

Γνωστόν τοῖς πᾶσι τυγχάνει, ὅτι πρὸ ἐνὸς περιόπου ἔτους κυκλοφορεῖ εἰς τὴν μικρὰν μας κοινωνίαν ἑμμετρὸν τι σατυρικὸν φύλλον ὑπο τὸν τίτλον «Ζιζάνιον».

Ὁ Συντάκτης τοῦ κ. Γεώργιος Μολφέτας μόλις εἰκοσαετῆς καὶ σπουδαστῆς τοῦ δικαίου, ὡς ἐκ τῶν τελευταίων τοῦ φύλλον καταφαίνεται οὐδὲς ἀμφιβάλλει ὅτι θα εὐδοκιμήσῃ εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν στάδιον διότι καὶ εὐφύϊαν οὐ κοινὴν κέκτηται καὶ ὑπο πολλῶν ἄλλων λαμπρῶν προτερημάτων κοσμεῖται.

Κατὰ τὴν Θεατρικὴν περιόδον τοῦ ἐνεσώ-
τος ἔτους θελήσας ὁ ποιητὴς νὰ παραστήσῃ
τὰς ἐν τῷ Θεάτρῳ γελοιότητας ἐκ μέρους
τῶν κυρίων καὶ κυρίων τῆς «κόρτες» ἐκδίδει
αἴφνης κατ' αὐτοῦ ἑντάλμα συλλήψεως ὁ ἐν-
ταῦθα Εἰσαγγελεὺς κ. Δεδούσης, νομίσας ὅτι
ὑπαινίσσεται αὐτὸν εἰς τι μέρος τοῦ ἄρθρου
του, ἐν ᾧ ὁ ποιητὴς ἔγραφεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ
κατεχῇ θρόνον Εἰσαγγελέως διὰ νὰ ἔχῃ πέρ-
α σιν εἰς μερικὰ σαλόνια τοῦ τόπου. Προ-
φυλακίζεται λοιπὸν ἀμέσως ὁ κ. Μολφέτας
καὶ μετὰ δεκατετραήμερον ἐν ταῖς φυλακαῖς
δισμονῇ ἐνόμιζε κολὸν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς νὰ
ἐκδώσῃ βούλευμα παῦρον πρὸς καιρὸν τὴν πε-
ραιτέρω κατ' αὐτοῦ καταδίωξιν. Τὸ βούλευμα
τοῦτο ἀμέσως ἀνέκοψεν ὁ κ. Μολφέτας ἐνώ-
πιον τοῦ Ἐφετερίου Κερκύρας καὶ πράγματι
τὸ Ἐφετεῖον ἀπεφάνθη ὅτι οὐδεμίᾳ ὑπάρ-
χει ἀφορμὴ κατηγορίας κατὰ
τοῦ κ. Μολφέτα καὶ τὸν ἠθώωσε ὁλο-
σχερῶς.

Ἡ εὐγενὴς ποιητὴς σεβασθεὶς τὸν κ. Δε-
δούσην ὡς ἐκ τῆς θεσεως ἣν κατέχει, δὲν ἠ-
θέλησε νὰ δείξῃ καμμίαν κατ' αὐτοῦ ἐχθρο-
πάθειαν ἀλλ' ἐχαρκτήρισε τὸ συμβᾶν ὑπὸ ἑ-
ποφιν πολὺ ἀστείαν.

Ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμῷ 14 τῆς αὐτῆς ἐφημερί-
δος μετ' εὐχαριστήσεως εἶδομεν τὸν ποιητὴν
κατακρίνοντα τὰ κατὰ τὴν εβδομάδα τῶν Πα-
θῶν λαμβάνοντα χώραν, ἀσεβῆ καὶ ἄτοπα ἐν
αὐτοῖς τοῖς ἁγίοις ναοῖς, καὶ δυστυχῶς ὑπὸ
τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, ἀλλὰ πολὺ λε-
πτῶς καὶ ὁλως ἀφρημένως.

Μετ' ὀλίγας ὁμως ἡμέρας μετὰ λύπης μας
ἠκούσαμεν ὅτι καὶ πάλιν ἐξανέστη κατ' αὐ-
τοῦ ὁ κ. Δεδούσης ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὑπαινί-
σεται αὐτὸν ὑπὸ τὴν προσωνομίαν «Ἀραμπῆς».

Δυστυχῶς μοχθηρὰ τινα ὄντα εἰς τὰ ὁποῖα
δὲν συμφέρει ποσῶς ὁ κάλαμος τοῦ Μολφέτα
διότι καταδεικνύει τὰς προσεπάθη-
σαν νὰ πείσουν τὸν κ. Εἰσαγγελέα ὅτι πράγ-
ματι αὐτὸν ὑπαινίσσεται διὰ τῶν στίχων ἐκεί-
νων καὶ τὸ κατόρθωσαν.

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς φοβούμενος νὰ ἐκδώσῃ
βούλευμα διότι δὲν ὑπῆρχε ἀφορμὴ πρὸς κα-
τηγορίαν καὶ συνεπῶς πάλιν θὰ ἠθωοῦτο ὁ
Μολφέτας ἀνακόπτων τοῦτο ἐνώπιον τοῦ Ἐ-
φετερίου, καὶ τότε θὰ ἦτο διὰ τὸν κ. Δεδούσην
ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης, συννε-
νοθεῖς μετὰ τῶν φίλων τοῦ δικαστῶν κ. κ.
Κωλέττη καὶ Βαρατάση, εἰσάγει αὐτὸν δι'
ἀπειθείας κλήσεως ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειο-
δικείου τὴν πρώτην δικάσημον.

Καθ' ἣν ἡμέραν ἐκοινοποιήθη τὸ κλητήριον
εἰς τὸν κ. Μολφέταν καὶ ὡς παρ' αὐτοῦ τοῦ-
του ἐμάθαμεν, συναντήσας αὐτὸν καθ' ὁδὸν ὁ
πρόεδρος τῆς νομικῆς κ. Ἰωάννης Κοντολέων
τοῦ λέγει «Τζώρτζη, ὁ Εἰσαγγελεὺς σοῦ ἔ-
χει κατηγορίαν, . . . μὴ εἶχε καὶ ἐμὲ μάρτυρα
καὶ δὲν μπορῶ παρὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθειαν» ἐ-
ρωτήσαντος δὲ περιέργως τοῦ Μολφέτα «ποι-
αν ἀλήθειαν θὰ πῇς;» ἐκείνην ποὺ θ' ἀκού-
σης ἐπαναλαμβάνει ὁ κ. Κοντολέων καὶ διὰ
τὴν ὁποίαν θὰ πᾶς ἐξῆς μῆνες στὴ φυλακὴ,
καὶ νῆσαι καὶ ὀφθαλμοκρινόμενος ποῦ τὴν πλη-

ρύνεις μὲ φυλακὴν γιὰτὶ ἂν ἤμουν ἐγὼ Εἰ-
σαγγελεὺς θὰ ἔβανα δύο χωροφυλάκους νὰ
σοῦ σπάσουνε τὰ κόκκοι!!!»

Εἰς κυριε Κοντολέων!

Δυστυχῶς εἴμεθα εὐγενεῖς καὶ δὲν καταδε-
χόμεθα νὰ σοῦ ποῦμε περισσότερα.

Ἐπειτα ἂν ἀρχίσουμε, δὲν θὰ ξέρουμε πῶς
νὰ τελειώσουμε.

Δὲν σὲ συμφέρει νὰ βγῇ τὸ «Ζιζάνιον»,
ἐ; καὶ λογαριασμὸ κάνεις

Μετὰ λύπης σου βλέπεις τὴν πρόοδον τοῦ
φύλλου ἐκείνου, ἀντιπαθεῖς τὸν συντάκτην του,
τις οἶδεν διὰ ποίους λόγους καὶ τὸ πᾶν θὰ ἑ-
πραττες ὅπως τοῦ κάμης κακόν.

Ἐσχέφθης νὰ τὸν μηδενίσῃς ἀλλὰ τὸν ἐ-
δόξασες!

Ἡθέλησες νὰ τὸν καταστρέψῃς ἀλλὰ τὸν
ἀπεθώσες!

Ἐκεῖνος μετ' οὐ πολὺ ἐξέρχεται τῶν φυ-
λακῶν, εἰς τὰ σίδερα τῶν ὁποίων μόνον ἡ
κακία σου τὸν παρέδωκε, καὶ θὰ τὸν ἀσπα-
σθῇ ἡ κοινωνία ἐν φιλήματι ἐνθέρμῳ ἐνῶ σὺ
ἂν ὀριμώτερον ἐσκέπτεσο δὲν ἔπρεπε νὰ πα-
τῆς πλέον τὸ ἔδαφος τῆς νήσου μας ἥτις σὲ
ἐφίλοξενησεν ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη διὰ νὰ κατα-
στρεφῇς τὰ συμπαθέστερα τέκνα τῆς!

Ἦν τριακοστὴν Ἀπριλίου ε. ε. εἰσάγεται
ἡ ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν μετὰ τῶν πρῶ-
των καὶ μετὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ κ. Δεδούση
ὅστις δὲν ἐδίστασε νὰ ὀρκισθῇ ὅτι εἶναι αὐτὸς
ὁ «Ἀραμπῆς» καὶ μετὰ τὴν μόνην μαρτυ-
ρίαν τοῦ Κοντολέοντος καταδικάζεται ἐρήμην
ὁ κ. Μολφέτας εἰς φυλάκισιν ἑξ μηνῶν!

Ἀμα τῇ λήξει τῆς συνεδριάσεως εἰσελθὼν
ὁ προεδρεύων Κωλέττης εἰς τὴν γραμματεῖαν
τοῦ δικαστηρίου διατάττει νὰ παραγκωνισθῇ
τὰ πρακτικὰ τῶν προηγουμένων ὑποθέσεων
καὶ νὰ γείνωσιν εὐθὺς τὰ τοῦ Μολφέτα ὅπως
τοῦ κοινοποιήθῃ ἡ ἀπόφασις αὐθωρεῖ.

Πράγματι ἐν διαστήματι ἐννέα ὥρων καὶ
ὡς ἐξ ἡλεκτρικῆς ταχύτητος, κατηρτισθησαν,
συνετάχθησαν, υπεγράφησαν, παρεδόθησαν καὶ
ἐκοινοποιήθησαν τὴν ἐπομένην.

Σὰς παρακαλοῦμεν κ. Κωλέττη διατὶ το-
σαύτη βία;

Διατὶ δι' ἄλλας πολὺ σπουδαιότερας ὑπο-
θέσεις δὲν ἐδείξατε ποτὲ τοιαύτην προθυμίαν;

Τόσον σὰς εἶναι μισητὴ ἡ παρουσία τοῦ
Μολφέτα ἐν τῇ κοινωνίᾳ;

Μήπως ἔχετε τιποτε μαζί του; ἐ; θυμᾶστε
τίποτε;

Τὸν παρεκαλέσαμεν νὰ μᾶς εἴπῃ ἀλλ' ἠρ-
νήθη, μᾶς εἶπε μόνον νὰ σὰς ὑπενθυμίσωμεν
τὴν ἐσπέραν τῆς 20 Ἰουνίου 1889, ἀλλὰ τί-
ποτε περισσότερον.

Εἶναι πράγματι λιγάκι ζωηρὸς ὁ Τζώρτζης
κ. Κωλέττη καὶ μὴ τὸν συνερίζεσθε.

Ὁ κ. Ἀγγελος Φορέστης, ὁ ἐφευρετικώ-
τατος ἐκεῖνος νοῦς, ἡ Δημοσθένειος ἐκείνη
εὐγλωττία, ὁ μέλων διάσημος πολιτικὸς τῆς
Ἑλλάδος, ὁ κομφότατος ἐκεῖνος νέος τῶν
σαλονίων, ὁ γλυκὺς τραγουδιστὴς τῆς ἀνθι-
σμένης ἀμυγδαλλίδας, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη προ-
σωποποιούμενη, καὶ ἐν τῇ μύτῃ τοῦ ὁποίου ἀ-
ναγνωρίζεται τὸ ὄγδοον θαῦμα τοῦ κόσμου,
παρεσῆρθη δυστυχῶς καὶ οὗτος ἀπὸ τὴν μύτην
κατὰ τὴν προκειμένην περίστασιν.

Εἶχε, καθὼς ἐξεφράσθη εἰς διάφορα τραγω-
πα, ἀφορμὰς κατὰ τοῦ Μολφέτα τόσον μεγά-
λας, ὥστε τὸν ἠνάγκασαν νὰ συντελέσῃ τὴν
καταδίωξίν του. Καὶ τίνας αἱ ἀφορμαὶ αὐ-
ται; πρῶτον, διότι ἐν τινὶ τελευταίῳ φύλλῳ
τοῦ ἐγγράφε πῶς εἰς τὸ Θεάτρον κ. 2 α. λ.
ἀρεῖ!! δεύτερον διότι ἄλλοτε τοῦ ἐγγράφε
περὶ τοῦ τεραστείου μεγέθους τῆς μύτης του,
τρίτον πειράζει μερικὰς κυρίας τὰς ὁ-

ποίας δυσαρρεστέται βλέπων πειραζομένας,
καὶ ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ τιμωροῦνται αὐστη-
ρῶς οἱ πειράζοντες τὰς κυρίας.

Ἄ κυριε Φορέστη τρέχετε πάρα πολὺ, καὶ
τρέχετε διότι ἐπειδὴ εἴσθε κάποτε πληρεξού-
σιος τῶν σέμπρων σας νομίζετε ὅτι ἡμπορεῖ
νὰ εἴσθε πάντοτε καὶ πληρεξούσιος τῶν δε-
σποινίδων.

Σκοπεύετε νὰ ἐκτεθῇτε βουλευτὴς κ. Φορέ-
στη μετὰ τὴν τοιαύτην σας διαγωγὴν πρὸς
τὸν Μολφέταν; Ἐκτεθεῖτε. Ἀλλὰ ποῦ; Ἐ-
δῶ; Ἐδῶ μόνον τὴν ψήφον τοῦ Κοντολέον-
τος θὰ λάβετε καὶ ἴσως καὶ τὴν τῶν ὑπηρε-
τῶν τοῦ κ. Γκεντιλίνου τοὺς ὁποίους ἔχετε
καθυποχρεώσει μὲ τοὺς τρόπους σας. Εἰς τὸ
Ληξούρι; Ἐκεῖ ἔγεινες μᾶλλον ἀντιπαθητι-
κὸς ἢ ἐν Ἀργοστολίῳ.

Ἐκτὸς ἂν ἐκτεθεῖται μισοκάναλα.

Ἡ ἴσως σὰς προτείνῃ ὁ φίλος σας κ. Δε-
δούσης ὡς μέλος εἰς κανένα Τρικουπικὸν συν-
δισμὸν ἐν Γαλαξειδίῳ!

Ἡ κατ' ἀντιμωλείαν δίκη ὀρίσθη ἀμέσως
τὴν πρώτην δικάσημον.

Ὁ κ. Δεδούσης κατόρθωσε νὰ εὔρῃ καὶ δύο
ἐτέρους μάρτυρας ὑπὲρ αὐτοῦ, τὸν κ. Ἀνδρέαν
Σισσίνην ταμίαν τοῦ Τελωνείου καὶ τὸν Μο-
σχολέοντα τὸν Πανᾶ τὸν υπογραμματέα του.

Καλὰ ὁ κ. Σισσίνης εἶναι ξένος, ἡ κατά-
θεσίς του ἦτο ἀσήμαντος, παρεκλήθη ὁ ἄν-
θρωπος καὶ . . . ἄς εἶναι.

Ἀλλὰ ὡς καὶ σὺ καὶ μένε Μοσχολέων τόσα
χρόνια γείτωνα μὲ τὸν Μολφέταν πᾶς καὶ
πουλεῖς δούλεψες γιὰ νάβγῃ καμμιὰ καρο-
τσάδα!

Δὲν μᾶς ἔλεγες ἐμᾶς νὰ σὲ πηγαίνουμε
κάθε μέρα στὴ Λειβαθὴ στὴ πλάτη μας, παρὰ
νὰ κάμης μία τέτοια φυγοῦρα!

Πάντα σου Μοσχολέος! πάντα σου ἔμπετες!

Τὸ δικαστήριον συνεκροτήθη κακῶς διότι
δὲν προσεκληθήσαν οἱ πάρεδροι. Καὶ διατὶ δὲν
προσεκληθήσαν; διότι δὲν τοὺς ἐσύμφερε νὰ
μὴ λάβῃ μέρος ὁ Ἀτζουλάκης! Ἀλλ' εἶναι
νόμιμον τὸ οὕτως καταρτισθὲν δικαστήριον;
Αὐτὸ θὰ τὸ λύσῃ ὁ Ἀρειὸς Πάγος.

Ὁ κ. Γεώργιος Βέρτης δικαστὴς ἐντιμότα-
τος, ἀρχαῖος τῆς Θέμιδος λειτουργός, χα-
ρκτηρ ἀκεραιότητος, ψυχὴ ὄχι Κωλέττης, δὲν
υπογράφει τὴν κατὰ τοῦ Μολφέτα ἀπόφασιν
τὴν καταδικάσαν αὐτὸν εἰς τετράμηνον φυ-
λάκισιν, ὑποβαλὼν μάλιστα καὶ τοὺς λόγους
δι' οὓς ἀρνεῖται.

Πῶς νὰ τὴν υπογράψῃ ὁ ἄνθρωπος ἀφοῦ
εἶναι παράνομος! ἀφοῦ εἶναι μὲ τὸ «ἔτσι
θέλω.»

Ὁ υπογραμματεὺς Μαράτος μόνον κατ' ἀ-
παίτησιν τοῦ κ. Κωλέττη ἔθεσε τὸ «κωλυο-
μένων τῶν παρέδρων» διότι δὲν ἀντελήφθη ὁ
ἄνθρωπος νὰ προσκληθῶν οἱ πάρεδροι καὶ νὰ
μὴ δεχθῶσι!

Ὁ Λαὸς κύριοι δικασταὶ ἀπεδοκίμασε τὴν
ἀπόφασιν διότι ἔπρεπε νὰ ἀποδοκιμασθῇ αὕτη!

Τὸ ΔΙΚΑΙΟΝ ἐκεῖνο ὅπερ κατὰ πρόσωπον
σὰς ἐλέχθη ἦτο ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΝ!

Ἡ δικαιοσύνη ὀφείλει νὰ τιμωρῇ τοὺς κα-
κοὺς οὐχὶ ὁμως καὶ νὰ καταστρέφῃ τοὺς ἀ-
θώους!

Θάρρει Μολφέτα, ἡ ποινὴ ἣν ἀποτίεις εἶναι
οὐχὶ πρὸς ἡμᾶς ἀλλὰ πρὸς τὴν κοινωνίαν ἀρκούντως
σετάνοποίησεν, σοὶ ἐδείξεν πόσον σὲ ἀγαπᾷ!
Ἐπόμερον ὁμολογῶν ὁ θάνατος ἐν τῇ
καὶνότητι! Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ Ἀρειὸς Πά-
γος σὲ θάνατον σὲ θάνατον τὴν ἀδίκου τιμωρίας ἦν
σοὶ προητεῖμασαν μοχθηρὰ ψυχαί!

Ἀργοστόλιον τῇ 23 Μαΐου 1893.

(Ἐπονται 100 υπογραφαί.)